

Универзитет у Крагујевцу

ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ

Број: 1223/2

13.05.2022. године

Декан Правног факултета Универзитета у Крагујевцу, на основу члана 53. и 73. Статута Правног факултета Универзитета у Крагујевцу, и члана 15. став 5. Правилника о пријави, изради и одбрани докторске дисертације, односно докторског уметничког пројекта Универзитета у Крагујевцу, донео је 13.05.2022. године

РЕШЕЊЕ

Ставља се на увид јавности Извештај Комисије за оцену научне заснованости теме докторске дисертације

„Систем власти Републике Турске“

и испуњености услова кандидата Јакуба Лековића и предложеног ментора, за израду докторске дисертације објављивањем на интернет страници Правног факултета Универзитета у Крагујевцу, у трајању од 15 дана.

Образложење

Комисија за оцену научне заснованости теме докторске дисертације *„Систем власти Републике Турске“* и испуњености услова кандидата Јакуба Лековића и предложеног ментора, за израду докторске дисертације образована Одлуком Већа за друштвено-хуманистичке науке Универзитета у Крагујевцу, Број: IV-02-274/24 од 13.04.2022. године, доставила је Факултету Извештај, дана 05.05.2022. године.

Сагласно члану 9. став 2. Правилника о пријави, изради и одбрани докторске дисертације, односно докторског уметничког пројекта (2020), по добијеном позитивном мишљењу надлежних органа Универзитета у Крагујевцу, Факултет ставља на увид јавности достављени Извештај.

Имајући у виду наведено, донео сам решење како гласи у диспозитиву.

Решење доставити:

- Сајт Факултета,
- Архива.

ДЕКАН

Проф. др Драган Вујисић

ПРИМЉЕНО: 05 05 2022			
Орг. јед.	Прој	Посед.	Бројности
	1223		

ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ УНИВЕРЗИТЕТА У КРАГУЈЕВЦУ
НАСТАВНО-НАУЧНОМ ВЕЋУ

ПРЕДМЕТ: Извештај Комисије за оцену научне заснованости теме докторске дисертације и испуњености услова кандидата и предложеног ментора за израду докторске дисертације.-

Одлуком Наставно-научног већа Правног факултета Универзитета у Крагујевцу бр. 878/7.5.1 од 08.04.2022. и Одлуком Већа за друштвено-хуманистичке науке Универзитета у Крагујевцу бр. IV-02-274/24 од 13.04.2022. формирана је Комисија за писање Извештаја за оцену научне заснованости теме докторске дисертације под насловом „Систем власти Републике Турске“, и испуњености услова кандидата Јакуба Лековића и предложеног ментора проф. др Срђана Ђорђевића, редовног професора Правног факултета Универзитета у Крагујевцу за ужу научну област Теорија државе и права, у следећем саставу: др Срђан Ђорђевић, редовни професор Правног факултета Универзитета у Крагујевцу за ужу научну област Теорија државе и права, председник; доц. др Милан Рапајић, доцент за ужу управно-правну научну област, члан; доц. др Драгана Ћорић, доцент Правног факултета Универзитета у Новом Саду за ужу теоријскоправну научну област, члан.

ИЗВЕШТАЈ

1. Биографија и преглед научно-истраживачког рада кандидата

Кандидат Јакуб Лековић је рођен с. Чаровина, општина Тутин. Основну школу завршио је у с. Делимеђу, а средњу школу у Сарајеву - Гази Хусреф-бегову медресу. Основне студије завршио на Исламском факултету "Ilahiyat" Универзитета "Dokuz Eylul Univerzitetu" у Izmiru 1993. godine, gdje završava Islamski fakultet. Од 1998. године је на дужности имама-хатиба, те заслужан за покретање мектеба и библиотеке. Осим тога, био је ангажован у Хајретин џамији, као и Араб џамији. У средњој "Кожарско-текстилној" школи у Новом Пазару предавао је исламску веронауку.

У Ријасету Исламске заједнице Србије обављао је функције шефа кабинета Реис ул улеме, главног саветника Ријасета за односе са Турском, директора за односе са иностранство, а члан је и Врховног сабора Исламске заједнице Србије и дугогодишњи професор историје ислама у Медреси. Мастер рад на тему "Салахудинов Ејуби" одбранио је 2012. године на Факултету исламских наука у Београду.

Редовни је учесник међународних конференција као представник Асоцијације исламског бизниса за Србију (МАИБ), које се одржавају у земљи и свету. Говори турски, арапски, руски и енглески језик.

Школске 2017/18. године уписао је докторске студије на Правном факултету Универзитета у Крагујевцу.

На студијском програму докторских студија је успешно савладао све претходне обавезе, положивши испите и одбранивши студијско-истраживачке радове, као и студијско-истраживачки рад избор теме докторске дисертације. Током студирања самостално је објавио два научна рада, од којих је један категорисан на Националној листи часописа Министарства просвете, науке и технолошког развоја:

„Уставни дизајн положаја председника Републике Турске“, Гласник права, Година XII, бр. 2, 2021, стр. 37-53.

„О Јусуфу Салахудину“, Правни став, РДП „Шумадија“, потврда да је рад прихваћен за обављивање, 12 страна.

2. Научни приступ проблему предложеног нацрта докторске дисертације и процена научног доприноса крајњег исхода рада

Комисија је сагласна са предложеном темом кандидата Јакуба Лековића под насловом „Систем власти Републике Турске“.

Предложени наслов је у довољној мери концизан и јасан тако да не оставља дилему о теми докторске дисертације. Већ на први поглед може се рећи да је реч о изазовној теми, која прегаоце правне и друштвене науке не оставља равнодушним. С једне стране, реч је о старом проблему теорије државе и права, теорије власти, теорије организације државне власти, уставне и политиколошке науке. С друге стране, свакако да је реч о атрактивној и актуелној теми, јер се планира научна обрада научног проблема који представља стални извор и инспирацију, не само када се налазимо на сигурном научном терену, већ и када се налазимо на несигурном политичком терену.

Савремени уставно-правни пореци егзистирају у специфичним условима сваке државе понаособ, тако да стандардно зависе од мноштва различитих друштвених околности које диктирају њихов развој и промене на том путу развоја. Успостављање тих поредака настајало је такође под дејством различитих околности о чему увек треба водити рачуна приликом утврђивања одређених закључака на рачун квалитета садржине решења која чине суштину ткива унутрашњих уставно-правних поредака. Изузимајући тзв. велике уставне системе који омеђују и опредељују правце развоја свих других система, приметимо да постоји изражено дејство тих великих система на све друге.

У систему општих подела савремених и великих правних система успостављају се различити критеријуми који служе као основ за утврђивање разлика међу њима. Традиционална правна наука износи поделу на европско-континентални и англо-амерички велики правни систем као основну поделу. Овој се онда додају и тзв. религиозни правни системи истицањем исламског права и хинду права. Наравно да је реч о поделама које се заснивају на недовољно објективно потврђеним мерилима са становишта универзалног погледа на правни поредак. Јер, и у другим тзв. религиозним правним системима могу се приметити обележја која припадају неком од два велика правна система рођених или доминантних на тлу хришћанске цивилизације. Уосталом, међусобно повезивање и мешање правних система управо представља то опште обележје које је присутно у сваком националном правном поретку, јер ниједан није и не може бити апсолутно изолован и „имун“ на утицаје других, а посебно великих правних система.

У складу са структуром система поделе власти, оквир предмета истраживања обухватиће институционалну представу система власти у савременој Турској за коју се

већ на почетку истиче да је подведена под поделу власти. Након једновековног уставног развоја републиканског облика владавине са секуларном варијантом државе, у прилици смо да подвргнемо научно-истраживачкој анализи садржину важећих уставних правила о структури, организацији и институцијама система организације државне власти у Турској. Такав приступ подразумева обавезу анализе више уставних аката, уставних реформи и уставних референдума, што очито представља стално обележје уставног развоја Турске у назначеном периоду. Међу примарним институцијама централне власти приоритетна позиција припада институцији председника Републике Турске, полазећи од основа његовог легитимитета, његових надлежности и односа према другим институцијама јавне власти у Турској. Од почетка XXI века може се евидентирати тенденција у правцу пораста значаја, улоге и политичке моћи шефа државе, за кога се у савременом тренутку може истаћи да представља централну фигуру у систему јавне власти. Таквом анализом долазиће се до закључака и о позицији других делова државне организације Турске, који представљају носиоце других видова овлашћења власти. Законодавна власт ће зато бити од посебног значаја приликом анализе посматраног система власти, при чему ће нарочита пажња бити посвећена процесима постепеног редизајнирања позиције Велике народне скупштине (Меџлиса) управо у односима који се успостављају према институцији председника Републике. Уставни суд Турске има посебну улогу у процесима функционисања јавне власти, услед иновирања начина избора и структуре његовог састава, али и услед значаја његових ставова о уставним реформама. Из тих разлога предмет истраживања мора обухватити и ову институцију, поред класичне судске власти, како би се заокружила пуна представа о систему власти, а која би била заснована на стандардној трипартитној подели грана државне власти.

Уважавајући специфичности уставно-политичког и правног система Републике Турске за оквир комплетирања предмета истраживања биће потребно уважити релевантност партијског елемента политичког система, јер су партијске супротстављености на нивоу позиција-опозиција увек присутне кроз политички активизам приликом суочавања са уставним променама. Оно што чини турски уставно-политички систем посебним јесу специфична обележја турског друштва, почев од његове религиозне компоненте па до положаја војске. Из тих разлога, приликом истраживања, анализирање те две компоненте пружиће солидну подршку на истраживачком путу ка стварању основа за извлачење закључних ставова.

СТРУКТУРА НАУЧНОГ РАДА

I УВОД

II ТЕОРИЈСКИ КОНЦЕПТИ СИСТЕМА ВЛАСТИ

II.1. Подела и јединство власти

II.2. Три модела организације власти у систему поделе

II.3. Позиција шефа државе у председничким моделима организације власти

III УСТАВНИ РАЗВОЈ ТУРСКЕ У XX веку

III.1. Уставни акт од 1921. године

III.2. Устав од 1924. године

III.3. Устав од 1961. године

III.4. Устав од 1982. године

IV УСТАВНИ РЕФЕРЕНДУМИ У ХХІ веку

IV.1 Уставни референдум од 2007. године

IV.2. Уставни референдум од 2010. године

IV.3. Уставни референдум од 2017. године

V ИНСТИТУЦИЈА ПРЕДСЕДНИКА РЕПУБЛИКЕ ТУРСКЕ

V.1. Рецеп Таип Ердоган

V.1.1. Партијско лидерство

V.1.2. Ердоган премијер

V.2. Избор

V.3. Надлежност

V.4. Однос према другим институцијама јавне власти

VI ВЕЛИКА НАЦИОНАЛНА СКУПШТИНА

VII УСТАВНИ СУД

VIII СУДСКА ВЛАСТ

IX ВОЈСКА

X ЗАКЉУЧАК

ЛИТЕРАТУРА

Кандидат наводи оквирни списак следеће литературе којом ће се користити приликом научног истраживања.

1. Artus, A., Turski ustav od 1961. godine, Strani Pravni Zivot 3, Beograd, 1966.
2. Atik, Rethinking Turkey's Dual State: Prerogative State, Competitive Authoritarianism and Abusive Constitutionalism, Proc. of Flensburg Doktorandenkolloquium, EUF, Flensburg, 26 Jun. 2017, e:<https://uni-flensburg.academia.edu/AlperenAti>
3. Antonio, Ch.J., Presidentialism, parliamentarism, and democracy, Cambridge University Press, 2007.
4. Ajzenhamer V. Vladimir, Odnosi Republike Turske i Sjedinjenih Američkih Država tokom decenije vladavine Partije pravde i razvoja (od 2002. do 2012. godine), doktorska disertacija, Univerzitet u Beogradu, Fakultet političkih nauka, 2017.
5. Ayan, S., SİYASİ YAPILANMA SÜRECİNDE 1961 ve 1982 ANAYASASI, C.Ü. İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi, Cilt 8, Sayı 2, 2007
6. Благојевић, М., Ердоганизам и „ердоганизација“ Републике Турске, Нова српска политичка мисао, <http://www.nspm.rs/savremeni-svet/erdoganizam-i-erdoganizacija-republike-turske.html?alphabet=l>
7. Bandžović, S., Razvoj javnog tužilaštva u savremenim muslimanskim zemljama, Centar za napredne studije, 7/2020, Tuzla, 2020.
8. Bandžović, S., Syrians In Turkey: Special Report, The Ombudsman Institution of Republic Of Turkey, Context: časopis za interdisciplinarne studije, 2018.
9. Bodrožić, Ivana P., Praksa Evropskog suda za ljudska prava i krivična dela terorizma, Strani pravni život, 3/2016, Institut za uporedno pravo, Beograd, 2016.
10. Balamir Coskun, G., Gregorio di A., Turkey after the parliamentary elections of 7 June 2015. Some reflections on the political and institutional framework, DPCE online 2015-3.

11. Bačić, P., Southern European parliaments in democracy, Edited by Cristina Leston-Bandeira Routledge, London & New York, 2005., Zbornik radova Pravnog fakulteta u Splitu, 2008.
12. Bojanić, I., et al. "XVIII. Međunarodni kongres kaznenog prava, Glavni izazovi globalizacije postavljeni pred kazneno pravosuđe Istanbul, Turska, 20-27. rujna 2009., Hrvatski ljetopis za kazneno pravo i praksu, Zagreb, 2009.
13. Vonić, M., Mladoturska revolucija, Essehlist: časopis studenata povijesti i drugih društveno-humanističkih znanosti, 2011.
14. Vlašić, A., Hırvatistan Kaynaklarına Göre Mustafa Kemal Atatürk Ve Kurtuluş Savaşı." Atatürk Araştırma Merkezi Dergisi, vol. 33, 2017.
15. Grizold, A., Tatalović, S., Cvrtila, V., Suvremeni sistemi nacionalne sigurnosti Fakultet političkih znanosti, Zagreb, 1999.
16. Gönül, Ç., Ali, G., Özde, Ö., Global leverage adjustments, uncertainty, and country institutional strength, Journal of Financial Intermediation, Vol. 35, no. 2, 2018.
17. Gözler, K., Türk Anayasa Hukuku, Bursa, Ekin Yayınevi, 2000.
18. Dimitrijević, V., Ograničenja slobode udruživanja i srodnih prava dozvoljena u međunarodnom pravu, HERETICUS-Časopis za preispitivanje prošlosti, 03, 2009.
19. Đorđević, M., Suspenzivni veto predsjednika republike, Univerzitet u Beogradu, Pravni fakultet, doktorska disertacija, 2020.
20. Ђорђевић, С., Председник Републике Србије, Српска реч, Београд, 1998.
21. Ђорђевић, С., О митровданском уставу, Правни факултет Универзитета у Крагујевцу, Крагујевац, 2010.
22. Ђорђевић, С., Инкомпатибилитет функције председника Републике Србије од 2012. године. Гласник права, год. 3, бр. 1, Правни факултет у Крагујевцу, 2010.
23. Đorđević, S., Rapajić, M., The Influence of Populism on the Constitutionality of European countries, Europa of Founding Fathers: Investment in the common future, Olsztyn, The Faculty of Law and Administration at The University of Warmia and Mazury, 2013.
24. Đorđević, S., European perspective of a constitutional state, Perspectives for the development of constitutional law in the conditionsof integrating: section of constitutional law English part: collection of Papers from the International Scholastic Conference Law as a Unifying Feactor of Europe - Jurisprudence and Practice organised by the Comenius University in Bratislava, 2011.
25. Đorđević, S., Rapajić, M., Constitutional Future of Europe. Academic Journal of Interdisciplinary Studies,vol. 2, no 9, MCSER, 2013.
26. Ђурић, Ж. Ајзенхамер, В., Политички ситем Турске на размеђу кемализма и исламизма, Српска политичка мисао, 4/2011, Београд, 2011.
27. Erdem Aytaç, S., Elçi, E., Populism in Turkey, Springer, Cham, 2019.
28. Esposito, John L., Islam i sekularizam u XXI stoljeću, Znakovi vremena - Časopis za filozofiju, religiju, znanost i društvenu praksu, 16/2020, Sarajevo, 2002.
29. Erozdin, O., International Conflicts and International Courts (How Far Does the Jurisdiction of the European Court of Human Rights Extend), Zb. Radova 38, 2001.

30. Златић, В., Република Турска у свјетлу резултата референдума од 16.4.2017.г. - повратак у прошлост стопама „изабраног султана“?, Зборник радова Правног факултета у Сплиту, год. 54, 4/2017, 2017.
31. Zirojević, O., Osamdeset pet godina Turske Republike, Republika, 20/2008, Beograd, 2008.
32. Збирка мишљења и извештаја Венецијанске комисије о ванредном стању, CDL-PI(2020)003, Стразбур, 2020.
33. Izmaylov, R., Imamutdinova, A., Mefodeva, M., Laicism in the Republic of Turkey in the 1920-1930, Humanities & Social Sciences Reviews, Vol 7, No 5, 2019.
34. Jović, D., Turska, Bliski istok, Fakultet političkih znanosti, Zagreb, 2016.
35. Jovanović, M., Ideologija kemalizma i njen uticaj na članstvo Turske u Evropskoj uniji, master rad, Univerzitet u Beogradu, Beograd, 2020.
36. Yilmaz, Z., The genesis of the 'Exceptional' Republic: the permanency of the political crisis and the constitution of legal emergency power in Turkey, British Journal of Middle Eastern Studies, 2019.
37. Yılmaz, Z., Erdoğan's presidential regime and strategic legalism: Turkish democracy in the twilight zone, South East European and black sea Studies, 2020, <https://www.tandfonline.com/loi/fbss20>
38. Yilmaz, G. Bashirov, The AKP after 15 years: emergence of Erdoganism in Turkey, Third World Quarterly, Volume 39, 2018-Issue 9
39. Karić, A., Jahić, B., Nastanak i razvoj stranačkog sistema u Republici Turskoj, Zbornik radova Pravnog fakulteta u Tuzli, 2/2016, Tuzla, 2016.
40. Karić, E., Islam i sekularizam, Gračanički glasnik-Časopis za kulturnu historiju 29, Gračanica, 2009.
41. Kazić, E., Izvršenje kazne zatvora i zatvorski sistem u Republici Turskoj." Strani pravni život 3 (2015): 323-340.
42. Kontošić, I., Kritika suvremenih demokratskih sustava, University of Rijeka. Faculty of Humanities and Social Sciences. Department of Cultural Studies, 2017.
43. Kuzu, B., 1982 Anayasasının Temel Nitelikleri Ve Getirdiği Yenilikle, Filiz Kitarevi, Istanbul, 1990.
44. Lashnits, T., Recep Tayyip Erdoğan (Major World Leaders). Philadelphia: Chelsea House Publishers, 2005.
45. Lazić, V., Uvođenje predsjedničkog sistema u Turskoj: perspektive i izazovi, Godišnjak FPN, 13/2019, No 22, Beograd, 2019.
46. Matić, M., Visoki sudski i tužilački savet Turske i usaglašenost sa evropskim standardima, Strani pravni život, god. 59, br. 1, 2015.
47. Марковић, Р., Уставно право, Правни факултет Универзитета у Београду, 2016.
48. Mujađžević, D., Vojska i politika u Republici Turskoj, Polemos, Vol. I, No. 2, 1998.
49. Marković, M., Redžep Tajip Erdogan: portret jednog reformatora, Politički život 4 (2012), Beograd, 2012.
50. Михајловић, В., Уставно право, Краљево, 2009.
51. Микић, В., Перспектива президентијализације уставног система Турске, Страни правни живот, 60(2), 2016.

52. Mikić, V., Normativna analiza položaja predsednika Republike i forme prećutne prezidencijalizacije ustavnog uređenja u Republici Srbiji, Fondacija Centar za javno pravo, Beograd, 2018.
53. Marinac, S., Vojno administrativna organizacija i pravo u Turskoj, Polytechnic in Pozega, 2019.
54. Radaković, S., Stanković, V., Turska na putu od demokratije do autokratije, Vojno delo, Ministarstvo odbrane Republike Srbije, Univerzitet odbrane, Škola nacionalne garde, Beograd, vol. 70, br. 4, 2018.
55. Rita Scotti, V., Presidentialism in Turkey. A first appraisal of 2017 Constitutional Reform, Saggi – DPCE on line, 2017/2, 2017.
56. Riondato, S., Alagna, R., Diritto penale della Repubblica di Turchia Criminal law of the Republic of Turkey, Padova University Press, 2012.
57. Söyler, M. (2015). The Turkish Deep State. State Consolidation, Civil-Military Relations and Democracy. London and New York: Routledge
58. Sözen, Y., Competition in a Populist Authoritarian Regime: The June 2018 Dual Elections in Turkey, South European Society and Politics, vol. 24, NO. 3, 2019.
59. TEODOSEVIĆ, Marijana, and Zeynep ÇEV ZAFER., 1921 1984 YILLARI ARASINDA YUGOSLAVYA DA MUSTAFA KEMAL ATATÜRK HAKKINDA ÇIKAN ÇALIŞMALARIN BİBLİYOGRAFİK EKİ, Atatürk Yolu Dergisi, İSTORİYSKİ ÇASOPİS (Tarihi Dergi), XLII-XL, 1995-1996.
60. Ciola, M., Turkey facing Its future Analysis and Perspectives of Constitutional Referendum, Marcello Ciola (edited by), 2017.
61. TEŞKİLÂTİ ESASİYE KANUNU Kanun No: 85 Kabul Tarihi: 20 Kânunusani 1337 (20 Ocak 1921) Düstur, Üçüncü Tertip, Cilt 1, s.196-199. Ceride-i Resmiye, 7 Şubat 1337 (1921)
62. Орловић, С., Рајић, Н., Распуштање парламента - вршење или злоупотреба уставних овлашћења, Зборник радова Правног факултета у Новом Саду, год. 52, бр. 4, 2018.
63. Орловић, С., Политички капацитет уставног судства, Наука, безбедност, полиција, год. 22, бр. 2, КПА, Београд, 2017.
64. Орловић, С., Организација извршне власти као темељ правне државе, Правни живот, год. 56, књ. 514, бр. 14, Удружење правника, Београд, 2007.
65. Петров, В., Уставно право, Правни факултет Универзитета у Београду, 2020.
66. Perišić, S. M., Geopolitičko ponašanje savremene Turske, Vojno delo, 2018.
67. Рапајић, М., Уставноправни положај председника V Француске Републике и његова реална политичка моћ, Конференција „Право и друштвена стварност“, Правни факултет у К. Митровици, 2014.
68. Рапајић, М., Први министар (премијер) Пете француске републике – између значајног уставног положаја и преовлађујуће праксе у сенци шефа државе, Зборник радова Правног факултета у Новом Саду, 2021.
69. Рапајић, М., Парламентарни надзор и контрола над војнобезбедносним сектором. Годишњак Факултета безбедности. 2015.
70. Рапајић, М., Institucija Predsjednika Republike u ustavnom sistemu Srbije, Arhiv za pravne i drštvene nauke, Pravni fakultet u Istočnom Sarajevu, god. 1, br. 1, 2020.

71. Rapajić, M., Šugarova i Kerijeva klasifikacija modela polupredsedničkih sistema, Pravni stav, god. 1, br. 1, RDP Šumadija, Kragujevac, 2017.
72. Рапајић, М., Извршна власт у полупредседничким системима, докторска дисертација, Правни факултет Универзитета у Крагујевцу, 2016.
73. Sayaro, S., Back to a Predominant Party System: The November 2015 Snap Election in Turkey, South European Society and Politics, <http://www.tandfonline.com/loi/fses20>
74. The Turkish Constitution as amended, Basbakanlik Basimevi, Ankara, 1978.
75. Turkey's Constitutional Reform A Review of Constitutional History, current parliamentary sistem and proposed presidential system, No 004, February 2017.
76. Турска регионална сила?, Зборник радова, Институт за европске студије, Београд, 2013.
77. Tanasković, D., Veliki povratak Turske?, Službeni glasnik, Beograd, 2015.
78. Tomić, Z. Sv., Kamal Atatürk – tvorac nove Turske, Planeta, Beograd, 1939.
79. Топаловић, М., Конституционализација председничког система у Турској: даље од демократије, ближе деспотији, Политичка ревија, Број 3/2021, Београд, 2021.
80. Uğur, A., Iskušenja turske demokracije, Dijalog - časopis za filozofiju i društvenu teoriju, 2/1999, Akademija Nauka i Umjetnosti Bosne i Hercegovine, Sarajevo, 1999.
81. Feldman, N., Hadžić, H., Pad i uspon islamske države, Novi mualim, jesen, 2009.
82. Hajrudin, S., How Middle East revolutions relativize theories on'neoosmanism, Politeia 1.2 (2011), Beograd, 2011.
83. Hušić, J., Ustavne klauzule vječnosti, značaj i smisao, Legal Thought/Pravna Misao 49, 2018.
84. Halil, E., Turkish political history, Celal Bayar University, Izmir, 2007.
85. Canan, A.A., Pinar, A., "Changing the system through instrumentalizing weak political institutions: the quest for a presidential system in Turkey in historical and comparative perspective", Turkish Studies, Vol. 18, no. 4, 2017.
86. Çağrı Ç.D., Bülent, Ş., Muhammed, B. Y., "Comparative analysis of the Turkish presidential system with government systems including separation of powers", Kastamonu Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi, Vol. 18, no. 1, 2016.
87. Constitution of the Turskish Republic, Translated for the Committee of National Unity by Sadik Balkan, Ahmet E. Uysal, Kemal H. Karpat, Ankara, 1961.
88. Čaić, B., Turski ustavnosudski conundrum i zabrana političkih stranaka: dileme ustavne reforme 2010. Godine, Pravnik: časopis za pravna i društvena pitanja, 2012.
89. Čorbić, D., Razvoj Republikanske narodne partije (CHP) i njena uloga u stvaranju Republike Turske, Godišnjak FPN, Godina XIV / Broj 23 / Jun 2020.
90. Šorović, M., Uticaj Erdoganovog režima na međunarodnu zajednicu, sa posebnim akcentom na Zapadni Balkan, Humanističke studije, Univerzitet Donja Gorica, 4/2018, Podgorica, 2018.

Конструкција представљене структуре научно-истраживачког рада омогућава да се спроведе поступак синхронизоване анализе свих релевантних елемената који ће бити подршка за коначно обликовање ставова у разумевању концепта система власти савремене Турске.

Како кандидат у својој пријави наводи, у уводном делу рада биће указано на основне мотиве који су га подстакли да се определи и одабере насловљену тему докторске дисертације за предмет његовог истраживања. Наглашава да ће посебна пажња бити посвећена хипотетичком оквиру који ће обухватити неколико претпоставки од којих се полази и које ће се током поступка истраживања проверавати, уз очекивано закључно потврђивање. Колега Лековић истиче да је већ приликом креирања нацрта ове научно-истраживачке замисли свестан да се налази тек на почетку примене најновијих уставних решења којима се моделира важећи концепт система власти данашње Турске, али да таква ситуација истовремено представља и изазов посебне врсте. Задатак је наравно тим поводом захтевнији, изазов већи, чему као сатисфакција може послужити успех резултата планираног научног истраживања. Методолошки комплекс ће бити представљен у уводном делу и он ће обухватити више метода примерених правним, али и политиколошким истраживањима. Уосталом, и сам предмет истраживања је такав да изискује комбиновано дејство правно-научног и политиколошког истраживачког приступа.

У другом делу постављене структуре планира се да се прво дескриптивно истакну важећи научни ставови у области теоријских промисли о подели власти. При томе, намера је кандидата да посебан нагласак стави на институцију шефа државе, због посебне пажње која ће у наредним деловима рада бити посвећена овој институцији у савременом турском уставно-политичком систему. Упоређивање шефа државе у председничком и хибридном, мешовитом систему власти подразумева да се маркирају и у потпуности прикажу најрелевантније одлике позиције шефа државе у ова два система организације државне власти заснованим на начелу поделе власти. Кандидата наглашава да му институција шефа државе у парламентарном систему власти неће заокупити толики степен пажње (као у случају председничког и мешовитог система), јер је његов хипотетички полаз да се определи да ли ће бити оправдано савремени систем власти Турске позиционирати у оквиру председничког или мешовитог, хибридног система власти. Сматра неспорним да се решење не налази у парламентарном моделу организације државне власти, имајући у виду све релевантне елементе којима се обликује институција председника Републике Турске у савременом периоду. Уоквирени концепт председничког система власти подразумева и откривање различитих модалитета, односно, варијанти које се сусрећу у компаративном уставно-политичком искуству, што је истовремено и изазов за одређење турског система власти. Да ли и у којој мери је овај систем власти председничког типа могуће подвести под традиционалне председничке системе или поседује довољно специфичности да заслужује и посебно теоријско одређење.

Планирано је да трећи део рада буде посвећен представљању уставног развоја Турске током претходног века. И иначе периодизација развоја уставности представља стално питање уставног права, које са својом теоријском садржином значајно подстиче разумевање суштине посматране уставности. Тиме се неће постићи само ефекат историјског приказивања назначеног уставног периода, већ је намера, како истиче кандидат, да се у историјској претходници, а конкретно у самим зачецима републиканске варијанте секуларне државе евидентирају значајне основе за разумевање суштине на којој се базира и савремени тренутак, а посебно када је реч о трокуту релација између

државе, војске и религије. У планираној структури рада, уставна периодика Турске истраживачки је конципирана кроз године доношења уставних аката (1921, 1924, 1961, 1982) XX века, како би се постигнутим резултатима могла пружити подршка закључним разматрањима на рачун проблематизоване централне теме дисертације. Очекује да ће линија тока уставног развоја Турске током претходног готово стогодишњег периода открити на који начин се постепено кретало у правцу ревидирања парламентаризма и стварања уставног простора за успостављање новог модела организовања државне власти увођењем елемената председничког система и јачањем позиције извршне власти, те коначно шефа државе. Пратећи хронологију уставних збивања биће евидентна фактичка и уставно-политичка веза у истакнутом трокуту, посебно када је у питању деловање војске у преломним уставним моментима.

У четвртом делу поглавље XXI века се хронолошки може представити низом уставних реформи вршених кроз форму уставних референдума. Циљ овог дела рада није проста хронологија значајних догађаја, већ стварање представе о постепеном уобличавању савременог дизајна институције шефа државе, а самим тим и савременог система власти у Републици Турској. За очекивати је да ће се истраживачком анализом уставних референдума приближавати откривању одговора на хипотетички проблемски оквир, с обзиром да су у референдумским подршкама уставним ревизијама садржани значајни идејни пројекти за постепено и све значајније учвршћивање позиције извршне власти у систему организације државне власти, уз нарочит акценат на најновије доминантно позиционирање председника републике. Кандидата је сасвим у праву када истиче да је сваки референдум увек изазовна прилика за изражавање воље о набујалим популарисаним идејама током референдумске кампање, што се посебно чини занимљивим у условима многољудног турског бирачког тела и честог изливања турског национализма у политичком телу.

За пети део истраживачке структуре докторске дисертације може се рећи да представља суштину централног темата, имајући у виду да се налазимо на терену централне фигуре у систему јавне власти. Реч је о шефу државе као носиоцу доминантне уставно-политичке моћи који оличава национално-државно јединство са значајним инструментима утицаја на функционисање целокупног уставно-политичког система у Турској. Да би се могло доћи до закључака којим би се утврдили ставови назначене природе, потребно је изнети разумевање основних уставних решења о легитимационом основу, карактеру и природи мандата, компетенционом оквиру и односу који гради ова институција према свим другим органима централне власти. Посебан, први одељак у оквиру овог петог дела планирано је да буде посвећен Таипу Ердогану, актуелном председнику Републике Турске из више разлога. Ердоган је први непосредно изабрани шеф државе у Турској (2014), што је податак који сам по себи представља интересантну чињеницу којој ће бити посвећена одговарајућа пажња током истраживања. У односу на ову чињеницу значајније је истражити ниво персоналног утицаја ове личности на сам ток уставног развоја савремене Турске, те значајну концентрацију уставне и политичке моћи у његовим рукама. За прилике XXI века, Ердоган представља више него релевантну фигуру која постаје симбол за обележавање нове турске унутрашње и спољне политике. И на овом примеру се још једном показује да индивидуализиране институције шефа државе могу пуно зависити од типа личности које их представљају. У персоналној

презентацији крупних историјских личности шефова држава рефлектују се многоструки политички капацитети који могу подстицати и токове целокупног државног развоја. Анализа савременог система власти Турске неизоставно мора обухватити и анализу методологије политичког деловања Таипа Ердогана у турском политичком животу, јер се у томе и може открити креативна иницијатива за уставно редизајнирање система власти тоталним померањем клатна извршне власти ка председнику државе. Истраживање персоналног елемента у уставној структури турске државе омогућава да се чине и извесне паралеле програмиране на релацији „Ататурк-Ердоган“, како би се у потпуности овладало разумевањем Ердогановог концепта, који у делу стручне јавности поприма и својства посебног правца названог „ердоганизам“. У пријави се наглашава и да не треба превидети компаративна искуства других држава у којима се одређени устави и периоди у развоју државе, али и програмске концепције државне политике знају везивати за имена лидера (узмимо за пример „Де Голову Француску“ и „Де Голов Устав“).

Шести, седми и осми део представљају прилику да се конструише мозаик целокупног система власти савремене Турске. Кандидат наглашава да ће ови делови, појединачно посматрано, заузимати мањи део обима у односу на пети део посвећен председнику Републике, и то из два разлога. Прво, приликом обраде петог дела о председнику Републике Турске неминовно ће доћи до освртања и на друге институције јавне власти, а посебно у делу који се тиче односа према другим институцијама јавне власти. Друго, како је доминантна фигура организације државне власти, сасвим очекивано је да шефу државе припада и већи део истраживачке пажње.

Девети део посвећен институцији војске је специфичност турског система власти, баш као што је пратећи елемент читавог уставног развоја ове државе. Стога се може сматрати значајним да се позиција војске уврсти у круг оних институција које су релевантне за разумевање целокупне тематике којом се бавимо. Уосталом, посматрајући ток уставног развоја приметити ће се да је до уставних промена и реформи долазило управо као резултат израженог политичког активизма ове институције, а посебно кроз форме успешних или неуспешних пучева (1960, 1971, 1980, 1997, 2017).

На крају, примерено методолошком току научно-истраживачког поступка, од кандидата се очекује да закључним делом докторске дисертације успостави коначне ставове на рачун почетних хипотеза. Односно, да сумирано представи спроведено истраживање и нарочито нагласи ставове и тврдње које ће изнети поводом основне идеје о томе ком моделу организације државне власти у оквиру поделе власти припада савремени уставно-политички поредак Републике Турске.

3. Мера у којој образложење предмета, метода и циља уверљиво упућује да је предложена тема од значаја за развој науке

Уважавајући образложење предмета, метода и циљева истакнутих у кандидатовој пријави теме докторске дисертације, Комисија сматра да је предложена тема од значаја за развој правне науке.

Опредељеност да се истражи, проучи и презентира савремени правни систем Републике Турске вишеструко је подстакнут снажним и оправданим правно-научним разлозима. Сам по себи, овај тип правног система поседује квалитет значајног система због чињенице да његов персонални домен важења обухвата око 70 милиона становника

данашње Турске. Наравно да ова чињеница сама по себи не би могла бити довољна да нас задовољи приликом пружања аргументације у прилог оправданости истраживања централне теме овог научно-истраживачког рада. Оно што турски правни систем чини специфичним јесте и политички дискурс географског повезивања европског и азијског подручја са тенденцијом политичког приближавања. Таква ситуација онда ствара основе за могућности преплитања и повезивања правних обележја поредака који су географски, религијски, цивилизацијски, економски и друштвено довољно различити да разлике међу њима буду евидентне.

Систем власти је одувек представљао сталну тему занимања правних и политичких наука за проучавање његове суштине и структуре кроз више различитих димензија. Интересовање за државу подразумева, између осталог, и интересовање за начин на који се организују односи између различитих делова организационих и функционалних сегмената који припадају домену система власти. Начин на који се организују односи унутар државне власти кроз њену вертикалну линију на централном нивоу најчешће зна бити солидан индикатор за препознавање суштине демократских вредности које обележавају такав поредак. Стога је бављење системом власти конкретне државе вишеструко значајно. Научно-истраживачки стандарди подстичу задовољење академске потребе да се утврде неспорна обележја одређеног правног система, односно, одређених елемената тог система. У случају предложене теме докторске дисертације, налазимо се на нивоу изучавања принципа поделе власти и организационог модела који се подводи под овај принцип у случају Републике Турске. На тај начин, научна и стручна јавност биће у прилици да се упознају са овим моделом, уз недвосмислену поруку о утврђењу његових вредносних карактеристика. Након реализације овог почетног циља, створиће се основ за нови ниво препознавања квалитета којима се обележава систем власти савремене Турске, што ће представљати основ за утврђивање неспорне и објективне карактерологије овог система.

4. Образложење теме за израду докторске дисертације омогућава закључак да је у питању оригинална идеја или оригиналан начин анализирања проблема

Представљена тема планираног научног истраживања на нивоу докторске дисертације свакако да није нови изазов за друштвена истраживања. Ово зато што су за динамичне политичке процесе који се одвијају у Турској и верификују кроз одговарајућа уставна решења, заинтересовани многобројни актери јавног живота. Статус регионалне силе даје Турској посебно место у политиколошким, економско-привредним, социолошким, културолошким, али и правним истраживањима. Најновија уставна ревизија из 2017. године која је последично настала након неуспелог покушаја војног пуча привукла је огромну пажњу, како у самој Турској, тако и у европској, па и светској академској јавности. Када је реч о нашем домаћем академском простору приметно је да се за правно-политичке проблема првенствено интересују истраживачи из области политиколошких дисциплина и међународних односа. Домаћа уставно-правна наука се почела бавити анализом најновијих уставних решења са становишта њиховог теоријског вредновања и посебно са становишта њихове демократске вредности. У домаћим радовима којих нема пуно провејавају ставови о председничком систему као карактеру система власти Турске, али и о томе да је реч о президентијализму као недемократској

варијанти система власти. Увидом у научна истраживања на нивоу докторских теза нисмо могли евидентирати да је тема система власти савремене Турске била предметом таквих научних опсервација, што нам даје за право да се упустимо у такво истраживање.

Литература посвећена уставно-политичким питањима Турске постоји, како на турском академском простору, тако и на европском, арапском, азијском и генерално светском нивоу. Богатство фонда постојећих извора сазнања посвећених предметном интересовању кандидата умногоме ће му бити од помоћи приликом спровођења планираног истраживања. Литературу о којој је реч наилазимо махом на српском, бошњачком, турском, арапском и енглеском језику, што ће за кандидата представљати изазове посебне врсте, али и драгоцену помоћ, с обзиром на његово активно и пасивно владање истакнутим страним језицима.

Комисија сматра да је кандидат успео да својом поставком и образложењем предмета и циља рада буде на путу научно-истраживачког пројекта за који се може рећи да поседује елементе оригиналности, с обзиром да се на оригиналан начин анализира централни проблем, уз обимност на нивоу докторске дисертације. На прихватљив научно-истраживачки начин приликом обраде теме докторске дисертације нашој правној и друштвеној науци биће омогућено разумевање система власти Републике Турске, засновано на утемељеним и аргументованим научним ставовима.

5. Усклађеност дефиниције, предмета истраживања, основних појмова, предложене хипотезе, извора података, метода анализе са критеријумима науке уз поштовање научних принципа у изради коначне верзије докторске дисертације

Анализирајући поднету пријаву кандидата и постојећи научни фонд посвећен проблемима који су у вези са предложеном темом докторске дисертације, Комисија примећује да постоји усклађеност дефиниције, предмета истраживања, основних појмова, предложених хипотеза, извора, података и метода са научним стандардима и принципима који се користи приликом истраживања, писања и израде докторске дисертације.

Хипотетички оквир који се успоставља на почетку научно-истраживачког пута утемељује се на напорима стварања заокружене представе о организационом моделу система власти савремене Републике Турске заснованом на начелу поделе власти. *Тврдња о постојању начела поделе власти као теоријском корену за организациону изградњу овог конкретног система базира се на важећим уставно-правним решењима.* Очекујемо да хипотеза о постојању начела поделе власти у савременом турском уставно-правном систему буде одржана током истраживања које се спроводи, како би у финалном закључку била и потврђена.

Систем власти савремене Републике Турске је председничког типа са израженим специфичностима, које захтевају његово прецизно теоријско одређење. Односно, да ли савремени турски систем власти припада моделу класичног председничког система власти. На почетку истраживачког пута кандидат је сигуран да није реч о парламентаризму као типу организације државне власти са израженом елиминацијом елемената хибридног система, али остаје почетна упитаност да ли се налазимо на терену класичног председничког система организације државне власти или је, заправо, реч о посебној варијанти турског председничког система власти?

Преламање односа на троуглу држава, војска, религија представља кружни ток који константно мотивише напоре ка уставним ревизијама. Почев од првог устава модерне Турске Републике (Ататуркове) запазиће се да су и све наредне уставне промене настајале као резултат уставно-политичког активизма војних снага које су биле усмерене у правцу очувања националне кохезије, државног јединства и очувања републиканских вредности секуларне државе. Током уставних промена у XXI веку вреди истаћи уставну реформу из 2010. године, која је примарно била мотивисана задовољавањем одређених европских стандарда. Међу извршеним изменама значајно је и укидање уставног правила о потпуном ослобађању од одговорности актера војног пуча из 1982. године, јер је тиме ослабљен институционални ауторитет позиције војске. Покушај насилне промене државне власти од стране припадника дела војних снага Републике Турске у XXI веку, пак, резултирао је на сасвим другачији начин. Изведен је неуспешан покушај пуча, али је такав чин опет произвео уставну промену која је сада резултат политичког активизма цивилних органа јавне власти.

Увођење нових уставних решења у систему власти Републике Турске почетком XXI века изазвало је реорганизацију система власти. До тих промена дошло је услед специфичних друштвених околности у условима достигнутог нивоа друштвеног развоја Републике Турске. У те околности које су проузроковале редизајнирање система организације државне власти убрајају се међународне и унутрашње политичке околности. Услед промена на међународном плану, дошло је до иновирања позиција у односима између великих сила, што је оставило последице и на позицију Турске као неспорно регионалне силе. Сиријско ратиште, оружана борба против курдских побуњеника, као и покушај војног пуча (2016) подстицајно су деловали на убрзано размишљање о додатном учвршћивању полуга извршне власти у систему државне организације. Осим назначених основних околности, потребно је истаћи и присуство религијских елемената који иначе прате унутрашњост турске политике од Ататуркове секуларизације државе из првих деценија двадесетог века. Очигледно се пред нама налази конгломерат сплета различитих спољашњих и унутарњих друштвених околности које су мотивисале креаторе уставног инжењеринга савремене Турске да осмисле нова уставна решења у правцу померања клатна моћи у централној државној власти ка шефу државе.

Фрагментираност парламента и подељеност турског бирачког тела погодовали су вођењу јавних дискусија о јачању позиције председника републике као начину стабилизације система власти и управљања државом. Јавна политичка презентација таквих ставова представљала је припрему терена за уставну реформу која би ишла у том правцу. *Почетак померања клатна централне политичке моћи ка шефу државе треба везати за уставну реформу извршену 2007. године.* Ова уставна реформа извршена је помоћу уставног референдума у области начина избора шефа државе, с обзиром да је његов избор од стране парламента био безуспешан. Увођењем непосредног начина избора председника републике политички основ легитимитета постао је садржински квалитетнији и директно условљен непосредно израженом вољом бирачког тела. Прописаним правилом започет је процес редизајнирања институције председник републике, јер је она суштински ојачана институтом непосредног избора, уз очекивано јачање његових надлежности. Таквом правцу развоја допринела је и чињеница да је Таип

Ердоган неспорно снажна личност и државни лидер први непосредно изабран председник Републике Турске.

Најкрупнија промена уставне позиције институције председника Републике Турске извршена је уставним референдумом 2017. године, с обзиром на квалитет садржине извршене ревизије у више области јавне власти. За ово предметно истраживање најрелевантније су оне измене којима се јача положај шефа државе, који сада заокружује институционално-компетенциони, али и организациони оквир егzekутиве. У предстојећем истраживању биће више него интересно извршити анализу свих реформисаних уставних правила и упоредити их са важећим уставним решењима у председничком и мешовитом систему организације државне власти, како би се са сигурношћу могао на научно-објективан начин одредити систем власти савремене Турске.

Импозантна историјска улога Турске у развоју светске политике оставила је последице на свеукупни друштвени развој ове државе. Уважавајући централну суштину приликом избора предмета научног истраживања које се спроводи у оквиру планиране докторске дисертације, кандидат с пуним правом и оправданим мером сматрамо довољним да се у историјском контексту задржи на почетним деценијама двадесетог века. Уважавајући и претходну историјску позадину која досеже знатно даље у прошлост Отоманског царства, прихватљиво је мишљења да је за разумевање савремене позиције система власти Турске, довољно пратити спиралу њеног уставног развоја од 1921. године, када је дошло до значајне прекретнице у правцу секуларизације државе под водством Кемал-Паше Ататурка. За прилике значајности извршене промене која на моменте носи призив револуционарности, запазиће се да је уставно реформисање током двадесетог века било релативно ретко: 1924, 1961. и коначно 1982. године, када је донет савремени турски устав. Његове значајније ревизије вршене су вишефазно (2007, 2010, 2017), тако да се у претходном историјском уставном низу налази довољно основа за разумевање историјских околности које су претходиле најновијем одређењу турског уставотворца ка реформисању система организације државне власти.

Методолошки комплекс којим кандидат планира да се послужи је усаглашен са методологијом научно-истраживачког рада примереном друштвеним наукама, јер обухвата више метода које припадају друштвеним, првенствено правним и делимично политичким наукама. У тај комплекс се убрајају догматско-нормативни метод, компаративни метод, аксиолошки, историјски и социолошки метод. Догматско-нормативни метод чини двојство догматике и нормативистичког приступа, али је обележен квалитетом јединствености и интегративности. Уважавајући специфичности предмета истраживања, сасвим је извесно да ће догматско-нормативни метод бити од значајне помоћи приликом упознавања, анализе, обраде и изношења првостепених закључака о уставним правилима и решењима садржаним у различитим уставним актима. Биће неопходно да се анализирају правне норме из уставних текстова, без икакве упитаности о њиховој аксиолошкој садржини или сумњи у легитимитет њиховог доносиоца. Захваљујући употреби овог метода са сигурношћу ће се утврдити значење појединих уставних норми, али и њихова логичка условљеност и повезаност са другим уставним нормама, како би се створила целовита и заокружена представа о пуним

капацитетима релевантних уставних правила. Зато је овај метод неопходан као први, основни и полазни.

Оно што се не може постићи догматско-нормативним методом, учиниће се употребом аксиолошког метода, као значајног за вредновање након елементарне анализе релевантних уставних правила и политичких решења. За тему предметног истраживања аксиолошки метод јесте значајан, посебно зато што је у уставно-политичкој јавности Турске, али и ван њених граница импулсивно изазвана пажња управо поводом јачања уставног положаја институције шефа државе. Део научно-стручне и политичке јавности стоји на становишту да је најновнијим уставним променама у Турској уведен аутократски модел политичке владавине, због чега ће нам бити значајно користити се аксиолошким методом, како би се могли дати објективни и непристрасни одговори.

Употребом социолошког метода омогућиће се да се разлуче и објасне друштвени фактори и околности који су условили евидентну тенденцију уставног развоја Турске у правцу јачања позиције институције шефа државе. Уважавајући успостављену конструкцију дисертације, очекивано ће бити потребно користити се и историјским методом, имајући у виду да се уставно-политички систем Турске посматра кроз динамизам његовог развоја током готово стогодишњег периода. Такав приступ ће подстаћи да се објасне и који су историјски и друштвени услови довели до тачно одређених савремених уставних решења у области система организације државне власти у Турској.

Окренутост ка одговорима на питања о типу система власти који ће се анализирати у овој докторској дисертацији, захтеваће отвореног и ка компаративној методи, и то у веома значајној мери. Јер, потребно је да се анализирана уставна решења у овој материји упореде са уставним решењима оних великих уставних система који и граде моделе-узоре организационих облика конструкције државне власти. Све то у циљу коначног опредељења и лоцирања турског система организације државне власти у оквиру или председничког или мешовитог, хибридног, парламентарно-председничког система власти.

6. Компетентност ментора

Предложена тема докторске дисертације под насловом „Систем власти Републике Турске“ припада пољу друштвено-хуманистичких наука, научном пољу правне науке, ужој начуној области Теорија државе и права.

За ментора предложене теме докторске дисертације је предложен проф. др Срђан Ђорђевић, редовни је професор Правног факултета Универзитета у Крагујевцу.

Референце ментора, у складу са стандардом 9 за акредитацију студијског програма докторских академских студија:

ЂОРЂЕВИЋ, Срђан. *Ekonomija u iranskom Ustavu = Economy in the Iranian Constitution. Socioeconomica : naučni časopis za teoriju i praksu društveno -ekonomskog razvoja.* 2015, god. 4, br. 7, str. 195-196. ISSN 2217-7558. <http://socioeconomica.info/xmlui/bitstream/handle/11171/171/13.%20Djordjevic.pdf?sequence=1> **Econlit list**

RADOSAVLJEVIĆ, Marija, ЂОРЂЕВИЋ, Срђан. *Die Autonomie der Vojvodina im verfassungsrechtlichen System der Republik Serbien.* U: GAMPER, Anna (ur.), et al. *Föderale*

Kompetenzverteilung in Europa. 1. Aufl. Baden-Baden: Nomos, 2016. Str. 455-485. Nomos eLibrary. ISBN 978-3-8487-1611-1. **M13**

DORĐEVIĆ, Srđan. Political and Teritorial Autonomy of Vojvodina in Serbia. U: KARLHOFFER, Ferdinand, PALLAVER, Gunther. Federal Power-Sharing in Europe. Baden-baden: Nomos Verlagsgesellschaft, 2017. Str. 251-264. ISBN 978-3-8487-4043-7. **M14**

DORĐEVIĆ, Srđan, PALEVIĆ, Milan, RAPAJIĆ, Milan. Coalition Government and Possible Course of UK Political and Electoral System Reform after 2010 Parliamentary Elections. Lex localis : revija za lokalno samoupravo. 2013, vol. 11, br. 2, str. 157-176. ISSN 1581-5374. **M22**

DORĐEVIĆ, Srđan, RAPAJIĆ, Milan. The Influence of Populism on the Constitutionality of European countries. U: SITEK, Magdalena (ur.), DAMMACCO, Gaetano (ur.). Europa of Founding Fathers : Investment in the common future. Olsztyn: The Faculty of Law and Administration at The University of Warmia and Mazury, 2013. Str. 485-498. ISBN 978-83-62383-40-5. **M31**

7. ЗАКЉУЧАК И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

Након увида у приложену пријаву и на основу чињеница и ставова изнетих у претходним тачкама Извештаја, Комисија за оцену научне заснованости теме докторске дисертације и испуњености услова кандидата и предложеног ментора за израду докторске дисертације доноси следеће

ЗАКЉУЧКЕ

1. Кандидат Јакуб Лековић испуњава све услове за пријаву теме докторске дисертације прописане Законом о високом образовању, Статутом Универзитета у Крагујевцу и Статутом Правног факултета Универзитета у Крагујевцу, с обзиром на то да је положио све испите и испунио све обавезе предвиђене студијским програмом докторских академских студија Правног факултета Универзитета у Крагујевцу и да је објавио потребан број радова из научне области из које пријављује тему докторске дисертације.

2. Тема докторске дисертације коју је кандидат предложио припада научној области изабраног студијског програма и научној области за коју је Правни факултет Универзитета у Крагујевцу матичан.

3. Предложена тема докторске дисертације је добро формулисана и образложена, од значаја је за развој науке и представља оригиналну идеју па је из тих разлога подобра за обимнију научну обраду у форми докторске дисертације.

4. Предложени ментор, проф. др Срђан Ђорђевић, редовни професор Правног факултета Универзитета у Крагујевцу је биран за ужу научну област Теорија државе и права, којој припада предложена тема докторске дисертације, испуњава услове да буде ментор за вођење докторских дисертација у складу са стандардом 9 за акредитацију студијских програма докторских академских студија на високошколским установима и не води више од 5 доктората истовремено.

Комисија за оцену научне заснованости теме докторске дисертације и испуњености услова кандидата и предложеног ментора за израду докторске дисертације упућује Наставно-научном већу Правног факултета Универзитета у Крагујевцу и Већу за друштвено-хуманистичке науке Универзитета у Крагујевцу

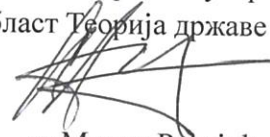
ПРЕДЛОГ

Да донесе одлуку којом се кандидату Јакубу Лековићу одобрава израда докторске дисертације под називом „Систем власти Републике Турске“.

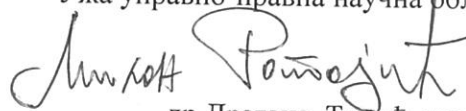
Комисија прихвата предлог кандидата и за ментора предлаже др Срђана Ђорђевића, редовног професора за ужу научну област Теорија државе и права на Правном факултету Универзитета у Крагујевцу.

ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ

др Срђан Ђорђевић, редовни професор,
Правни факултет, Универзитет у Крагујевцу
Ужа научна област Теорија државе и права

др Милан Рапајић, доцент,
Правни факултет, Универзитет у Крагујевцу
Ужа управно-правна научна област

др Драгана Ђорић, доцент
Правни факултет, Универзитет у Новом Саду,
Ужа теоријскоправна научна област

ЗАХТЕВ
ЗА ДАВАЊЕ САГЛАСНОСТИ НА ИЗВЕШТАЈ КОМИСИЈЕ
О НАУЧНОЈ/УМЕТНИЧКОЈ ЗАСНОВАНОСТИ ТЕМЕ ДОКТОРСKE ДИСЕРТАЦИЈЕ/ДОКТОРСКОГ УМЕТНИЧКОГ ПРОЈЕКТА
ВЕЋУ ЗА ДРУШТВЕНО-ХУМАНИСТИЧКЕ НАУКЕ УНИВЕРЗИТЕТА У КРАГУЈЕВЦУ

да у складу са чл. 65 Закона о високом образовању и чл. 46 Статута Универзитета да сагласност на извештај Комисије о оцени научне/уметничке заснованости теме докторске дисертације/докторског уметничког пројекта:

Назив: **"Систем власти Републике Турске"**

Научна/Уметничка област УДК (текст): 321.6/8(560) Савремени облици власти - Турска

Ужа научна/ Ужа уметничка област (текст): **Теорија државе и права**

Ментор/ментор и коментор (име и презиме, звање): **проф. др Срђан Ђорђевић**, редовни професор Правног факултета Универзитета у Крагујевцу за ужу научну област теорија државе и права

ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ

Презиме и име кандидата: **Јакуб Лековић**

Назив завршеног факултета: **Исламски факултет "Nahiyat" Dokuz Eylul Univerzitetu u Izmiru, Република Турска**

Одсек, група, смер: /

Година дипломирања: **1993. године**

Назив студијског програма докторских академских студија: **докторске академске студије права**

Научна/уметничка област: **Правне науке**

Година одбране мастер рада: **2012. године**

Факултет и место: **Факултет исламских наука у Београду**

Назив и седиште организације у којој је кандидат запослен: **Исламска заједница Србије**

Радно место: **Директор за мисионарство у ријасету Исламске заједнице и професор у медреси (средњој школи) и Исламском факултету**

ПОТВРЂУЈЕМО ДА КАНДИДАТ ИСПУЊАВА УСЛОВЕ УТВРЂЕНЕ ЧЛ. 40. ЗАКОНА О ВИСОКОМ ОБРАЗОВАЊУ И ЧЛ. 46. СТАТУТА УНИВЕРЗИТЕТА У КРАГУЈЕВЦУ

У прилогу вам достављамо:

- Извештај комисије о оцени урађене научне заснованости теме докторске дисертације/докторског уметничког пројекта;
- Одлуку Наставно-научног већа Правног факултета Универзитета у Крагујевцу о одобравању теме за израду докторске дисертације;

Крагујевац
10.05.2022. године

ДЕКАН
Проф. др Драган Вујисић